Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36484
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

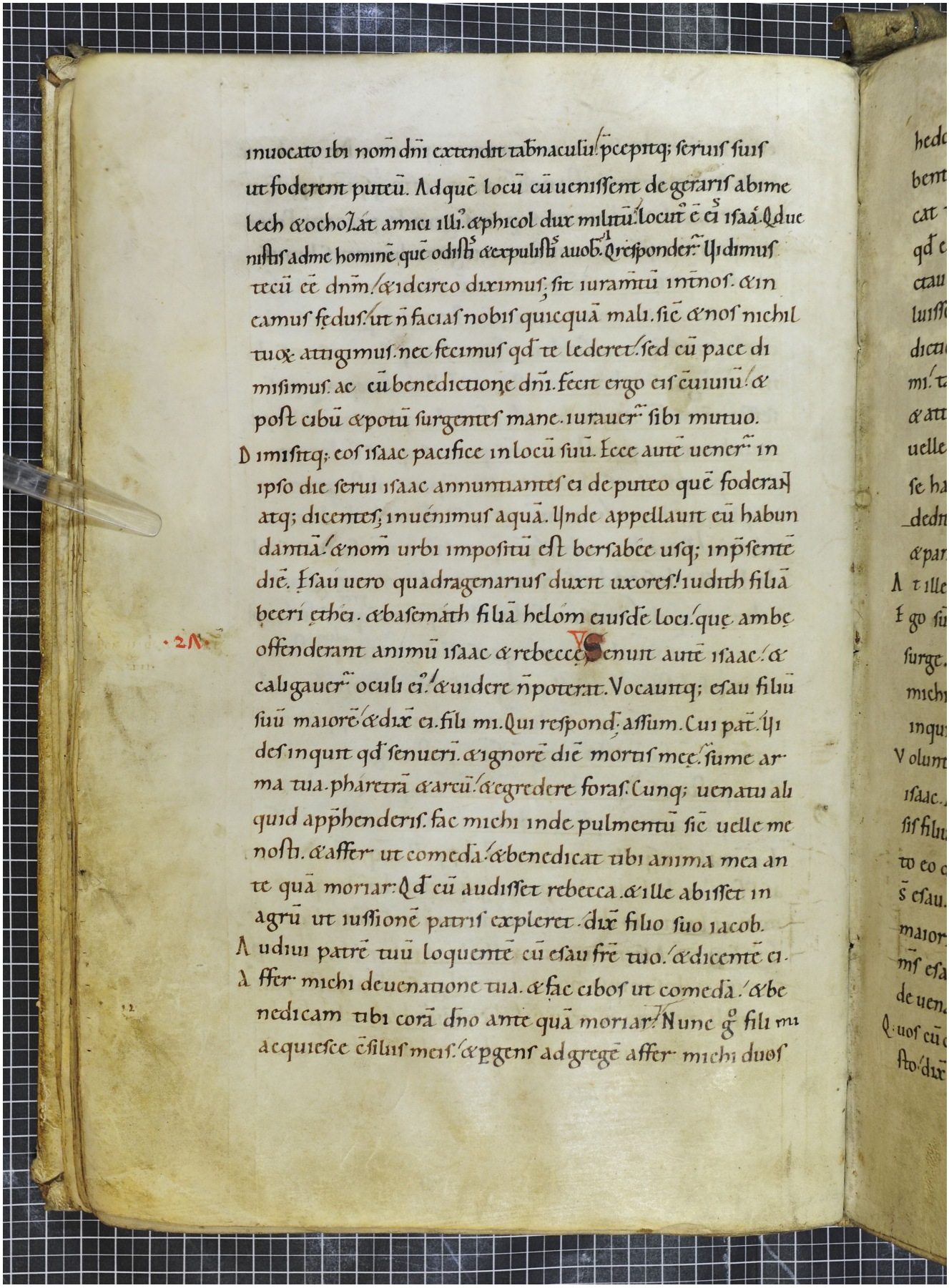

inuocato ibi nom̄ dn̄i extendit tabnaculu/ p̄cepitq; seruis suis
ut foderent puteū. Ad quē locū cū uenissent de geraris abime
lech & ochoz. at amici illi⁹. & phicol dux militū. locut⁹ ē ei⁵ isaa. Q̄ due
nistis ad me hominē quē odisti⁵ & expulisti⁵ a uob. Q̄ responder̄. Uidimus
tecū ēē dn̄m/ & idcirco diximus; sit iuram̄tū int̄nos. & in
eamus fedus/ ut n̄ facias nobis quicquā mali. sic̄ & nos nichil
tuo attigimus. nec fecimus qd̄ te lederet/ sed cū pace di
misimus. ac cū benedictione dn̄i. fecit ergo eis c̄uiuiū/ &
post cibū & potū surgentes mane. iurauer̄ sibi mutuo.
Dimisitq; eos isaac pacifice in locū suū. Ecce autē uener̄ in
ipso die serui isaac annuntiantes ei de puteo quē foderan
atq; dicentes; inuenimus aquā. Unde appellauit eū habun
dantiā/ & nom̄ urbi impositū est bersabee usq; in p̄sentē
diē. Esau uero quadragenarius duxit uxores/ iudith filiā
beeri ethei. & basemath filiā helom eiusd̄e loci/ que ambe
·2N· offenderant animū isaac & rebecce. Senuit autē isaac/ &
caligauer̄ oculi ei⁹/ & uidere n̄ poterat. Vocauitq; esau filiū
suū maiorē/ & dix̄ ei. fili mi. Qui respond̄; assum. Cui pat̄. Ui
des inquit qd̄ senueri. & ignorē diē mortis mee/ sume ar
ma tua. pharetrā & arcū/ & egredere foras. Cunq; uenatu ali
quid app̄henderis. fac michi inde pulmentū sic̄ uelle me
nosti. & affer ut comedā/ & benedicat tibi anima mea an
te quā moriar. Qd̄ cū audisset rebecca. & ille abisset in
agrū ut iussionē patris expleret/ dix̄ filio suo iacob.
Audiui patrē tuū loquentē cū esau frē tuo/ & dicentē ei.
Affer michi de uenatione tua. & fac cibos ut comedā/ & be
nedicam tibi corā dn̄o ante quā moriar. Nunc g⁹ fili mi
acquiesce c̄siliis meis/ & p̄gens ad gregē affer michi duos